

Lectio Divina Rz 6,15-23

1. Czytanie

Prowadzący: wezwijmy Ducha św.: „Przybądź Duchu Święty.....

- weźmy do ręki Pismo św..
- Słuchając jak w Kościele śledźmy tekst, aby usłyszeć, co chce nam dzisiaj Jezus powiedzieć.

¹⁵Jaki stąd wniosek? Czy mamy dalej grzeszyć dlatego, że nie jesteśmy już poddani Prawu, lecz łasce? żadną miarą! ¹⁶Czyż nie wiecie, że jeśli oddajecie samych siebie jako niewolników pod posłuszeństwo, jesteście niewolnikami tego, komu dajecie posłuch: bądź [niewolnikami] grzechu, [co wiedzie] do śmierci, bądź posłuszeństwa, [co wiedzie] do sprawiedliwości? ¹⁷Dzięki jednak niech będą Bogu za to, że gdy byliście niewolnikami grzechu, daliście z serca posłuch nakazom tej nauki, której was oddano ¹⁸a uwolnieni od grzechu oddaliście się w niewolę sprawiedliwości. ¹⁹Ze względu na przyrodzoną waszą słabość posługuję się porównaniem wziętym z ludzkich stosunków: jak oddawaliście członki wasze na służbę nieczystości i nieprawości, pograżając się w nieprawość, tak teraz wydajcie członki wasze na służbę sprawiedliwości, dla uświęcenia. ²⁰Kiedy bowiem byliście niewolnikami grzechu, byliście wolni od służby sprawiedliwości. ²¹Jakiż jednak pożytek mieliście wówczas z tych czynów, których się teraz wstydzicie? Przecież końcem ich jest śmierć. ²²Teraz zaś, po wyzwoleniu z grzechu i oddaniu się na służbę Bogu, jako owoc zbieracie uświęcenie. A końcem tego - życie wieczne. ²³Albowiem zapłatą za grzech jest śmierć, a łaska przez Boga dana to życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Prowadzący:

- odszukajmy Słowo, zdanie, werset, przez który

Jezus do nas przemówił.

- **Uwaga.** Uczestnikom dajemy dłuższy czas na odszukanie „Słowa” lub wersetu.

2. Medytacja

- Gromadzenie

w.15 Rz 5,17 Albowiem jeśli przez upadek jednego człowieka śmierć zapanowała przez jednego, o ileż bardziej ci, którzy otrzymują obfitość łaski i daru usprawiedliwienia, królować będą w życiu przez jednego, Jezusa Chrystusa.

Rz 5,21 żeby jak grzech panował przez śmierć, tak i łaska panowała przez usprawiedliwienie ku żywotowi wiecznemu przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.

w.16 J 8,34 Jezus im odpowiedział: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, każdy, kto grzeszy, jest niewolnikiem grzechu.

2 P 2,19 obiecując im wolność, chociaż sami są niewolnikami zguby; czemu bowiem ktoś ulega, tego niewolnikiem się staje.

w. 21 Ez 16,61 I wspomnisz o swoim postępowaniu, i zawstydzisz się, gdy wezmę twoje siostry, zarówno starsze jak i młodsze od ciebie, i dam ci je za córki, lecz nie na mocy przymierza z tobą.

Ez 16,63 abyś pamiętała i wstydziała się, i już nigdy nie otworzyła ust ze wstydu, gdy ci przebaczę wszystko, co uczyniłaś - mówi Wszechmocny Pan.

Rz 8,6 Albowiem zamysł ciała, to śmierć, a zamysł Ducha, to życie i pokój.

Rz 8,13 Jeśli bowiem według ciała żyjecie, umrzecie; ale

jeśli Duchem sprawy ciała umartwiacie, żyć będziecie.

w. 22 1 P 1,9 osiągając cel wiary, zbawienie dusz.

w.23 Rz 5,12 Przeto jak przez jednego człowieka grzech wszedł na świat, a przez grzech śmierć, tak i na wszystkich ludzi śmierć przyszła, bo wszyscy zgrzeszyli;

- Rozważanie

Nikt z nas nie wyzwala się z grzechu z dnia na dzień. Dotykamy tutaj „stopnia dobrowolności”. Chodzi o rodzaj grzechu, do którego jesteśmy przywiązani. Możemy się z niego spowiadać, ale się z niego nie poprawiamy. To jest „przywiązanie do grzechu”, które sprawia że nie możemy zyskać odpustu zupełnego. Św. Augustyn modlił się: „ Udziel i czystości i wstrzeźliwości... ale –dodawał w sercu- nie teraz!”, dopóki nie doszedł do chwili, w której zawołał do siebie samego: „Dlaczego jutro, dlaczego jutro? Dlaczego nie teraz? Dlaczego to nie ta chwila ma wyznaczać koniec mojego haniebnego życia?

Prowadzący: Odnajdź w konfrontacji pytanie, do Twojego wersetu, które może pomóc w Rozważaniu.

- Konfrontacja

- Czy jest we mnie przyzwolenie dla grzechu?
- Czy pamiętam, że wolność od przywiązania do jakiegokolwiek grzechu jest warunkiem uzyskania odpustu zupełnego?
- Czy jestem wobec kogoś zniewolony?
- Czy jestem niewolnikiem?

- Czy jestem poddany jakiemuś grzechowi, który prowadzi do śmierci ?
- Czy okazuję posłuszeństwo nauce, która została mi wskazana?
- Czy jestem sługą prawości?
- Co mnie prowadzi do świętości?
- Czy wstydzę się grzechu i jego owoców?
- Czy prowadziły nie do śmierci ducha?
- Czy myślę o tym, żeby za swoje grzechy odpokutować?
- W jaki sposób za nie pokutuję?

3. Modlitwa

- Jezu nie daj mi grzeszyć
- Jezu nie chcę być niewolnikiem własnego grzechu.
- Jezu nie chcę być czymkolwiek niewolnikiem.
- Jezu chcę Tobie okazywać posłuszeństwo.
- Jezu daj mi słuchać Twojej nauki.
- Jezu postaw na mojej drodze dobrych nauczycieli Twojej nauki.
- Jezu dopomóż mi w chwilach słabości.
- Jezu dopomóż mi w mojej drodze do świętości.
- Jezu chcę przynosić owoce świętości.
- Jezu daj mi żyć wolnością od grzechu.

4. Kontemplacja

W kontemplacji Jezusa niech nam pomagają Jego słowa: (J 8, 34)

„Jezus im odpowiedział: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam

wam, każdy, kto grzeszy, jest niewolnikiem grzechu”.

Zadanie na najbliższy tydzień:

- Znajdźmy codziennie stałą porę na 15 minutową medytację i codziennie przemedytujmy jeden, dwa wersety z Rz 6, 15-23
- Na następne spotkanie przygotujmy gromadzenie do Rz 7,1-6 z płynącymi z niego wnioskami dla zrozumienia tekstu.